

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (városház,
főútszint 7. sz. lde küldendő
a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállalat
irodája. lde küldendő
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Törvényjavaslat-tervezet

a siketnémák tanítási kötelezettségéről és a siketnémák intézeteinek anyagi ellátásáról.

1. §. A siketnémák épen úgy, mint az épérzékűek, kötelesek a közhasznú ismereteket megszerezni és e végre a számukra fennálló és ezután létesítendő intézetek tanfolyamait elvégezni.

2. §. Minden siketnéma mindennapi tanulási kötelezettsége betöltött hetedik életével kezdődik és egyfolytában kilenc évig tart.

3. Később megsiketültek, amennyiben a tanulásra köteles korban vannak, megmaradt beszélőképességükhöz, esetleg népiskolai végzettségükhöz mérten szintén kötelezettek arra, hogy tanulmányaikat a siketnémák valamelyik intézetének megfelelő osztályában folytassák és befejezzék.

4. §. Magántanításban részesülő siketnémák kötelesek minden évi tanulásuk eredményéről nyilvános intézetben vizsgát tenni.

5. §. Gyengeelméjű, vak, nehézkezes, vagy helyüket önerejükkel változtatni nem tudó nyomoréktestű siketnémák az épelméjű, éptestű és egyébként is egészséges siketnémák intézeteiből kizáratnak.

6. §. A siketnémák összes intézeteinek magyar a tanítási nyelve. Az összes intézetek tantervét és rendtartását a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter állapítja meg.

7. §. Azok a szülők vagy gyámok, kik siketnéma gyermeküket vagy gyámoltjukat a tanköteles kor elérkeztevel intézetbe nem adják (magántanítástól való tanításáról nem gondoskodnak), vagy akiknek siketnéma gyermeke vagy gyámoltja a kilenc évi tanulás alatt indokolatlan mulasztásával a tanulásbeli eredményt kockáztatja, az 1868. évi XXXVIII. t. c. 4. §-ának szabványai szerint büntetendők.

8. §. A siketnémák jelenlegi és jövőben felállítandó intézeteinek összes, a rendelkezésre álló alapítványok kamatjövedelmeiből nem fedezhető szükségletei, u. m. intézeti épületek emelése, azoknak fentartása, fűtése, világítása és takarítása, az elméleti és gyakorlati oktatás, valamint az intézetek szegénysorsú növendékeinek tanulásuk egész ideje alatt felmerülő eltartási és ruházati költségei, nemkevésbé az intézetekhez kinevezett igazgatóknak, tanároknak, tanítóknak, tanítónőknek, gondnokoknak, szolgáltnak és szegődményeseknek fizetései, pótlékai, tiszteletdíjai és lakáspénzei a

vallás- és közoktatásügyi tárca keretében a m. kir. államkincstár terhére utalványozandók.

9. §. Azok a szülők, kik vagyoni vagy kereseli viszonyaiknál fogva siketnéma gyermeküknek neveltetési és tanítási költségeihez hozzájárulni képesek, ahhoz a hatóságilag megállapított mértékben hozzájárulni tartoznak is. Hasonlóképpen a gyámság alatt levő s vagyonnal bíró siketnémák neveltetési és tanítási költségei vagyonukból részben, vagy egészben meglérítendőek.

10. §. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter felhatalmaztatik:

1. hogy jelen törvény szentesítésétől számított 10 év alatt az ország nagyobb városaiban annyi intézetet nyisson, amennyi az összes tanköteles korú siketnémák befogadására és tanítására elégséges;

2. hogy a siketnémák oktatásügyét jelen törvény határozmányai alapján rendeletileg szervezze s a kibocsátandó rendeleteket a szükséghez képest módosítsa.

11. §. E törvény végrehajtásával a vallás- és közoktatásügyi miniszter és a pénzügyminiszter bizatik meg.

Indokolás.

I. A siketnémák iskoláztatását egyebek mellett különösen két szempont teszi szükségessé: az egyik az általános emberi érzés, mely előrehaladott korunkban nem engedheti meg, hogy hazánkban olyan sok polgára, mint amennyien a siketnémák vannak, minden nevelés és tanítás nélkül növekedjék naggyá s tudatlanságával valóságos cégére legyen társadalmi életünk részvétlenségének s a másik a szorosán vett nemzetgazdasági érdek, mely egyenesen megköveteli, hogy a haza minden polgára nevelt és tanult legyen, hogy egyéni tehetségeinek érvényesítésével hasznára lehessen úgy magának, mint hozzátartozóinak és polgártársainak is.

A siketnéma és az épérzékű, ha egyaránt tudatlanul, minden tanulás nélkül nő fel, nem eshetik egyenlő elbírálás alá, mert míg az épérzékű tanulás nélkül is boldogulhat az életben, kenyerét megkeresheti, családját eltarthatja, addig a siketnéma, ha szakszerű tanítás és nevelés nélkül marad, majdnem minden esetben munka- és keresetképtelen, úgy, hogy egész életében gyámságra, kegyelemkenyérre van utalva. Nem kicsinyelhető e mellett ama körülmény sem, hogy a tanulatlan siketnémák éppen tudatlanságuknál fogva mind-

untalan beleütköznek a fennálló jogrendbe s igazságszolgáltatásunk őket vétségeikért és bűneikért nem vonhatja felelősségre, mert cselekedeteiket illetőleg nem bírnak kellő belátással és így tetteik beszámíthatatlanok.

A legutóbbi népszámlálás adatai szerint hazánkban, nem számítva Horvát-Szlavonországot — 22,126 siketnéma találtatott. Ezek közül 5351 tanköteleskoru (6—15 éves) és a tanköteleskoru siketnémákból a most folyó iskolai évben csak 1232 részesül oktatásban. A mai állapotok szerint tehát 4119 siketnéma nő fel minden tudás nélkül, igazabban mondva ennyi ember vész el, lesz koldussá és dologkerülő csavargóvá.

A siketnémák tanítása és nevelése hazánkban ez ideig nagy részben társadalmi feladatnak tekintetett. Az egyes intézetek tanerőszükségleteinek költségeit tárcája terhére a vallás- és közoktatásügyi miniszterium fedezte ugyan, de az intézetek legtöbbjének egyéb kiadásai, melyek pedig a tanerők fizetését jóval túlhaladják, társadalmi jótékonyaságból és törvényhatósági vagy községi segélyekből fedeztetek. Még a legrégebbi ilyenmü intézményünk, a siketnémák váci kir. orsz. intézete is társadalmi jótékonyaságnak köszönheti keletkezését és részben fennállását is, amennyiben alapítványainak nagy része egyesek és testületek áldozatkészségének köszönhető.

Az újabban szerzett tapasztalatok azonban beigazolták egyrészt, hogy a társadalmi jótékonyaság a meglevő 16 intézet fejlődését sem képes biztosítani, úgy, hogy azoknak egyike-másika stagnál, többje pedig a szükséggel küzdök; — másrészt pedig, hogy tanítási kötelezettség nélkül ez intézetek sem kaphatnak elegendő növendéket, vagy ha nagy utánjárással kapnak is, azoknak nem kis százaléka néhány évi tanulás után tanulmányainak befejezése nélkül önként elhagyja az intézetet.

Indokolt tehát törvénnyel biztosítani úgy a siketnémák tanítási kötelezettségét, valamint intézeteiknek anyagi ellátását is. Azonban tekintettel arra a körülményre, hogy még 4119 siketnémának iskoláztatásáról van szó, — az általános tanítási kötelezettséget máról-holnapra nem lehet kimondani, mivelhogy ily nagyszámu növendékseregnek befogadására sem elegendő intézetünk nincs, sem pedig tanítására megfelelő számu tanerőnk. Ezért szükséges átmeneti állapotként a részleges tankötelezettség biztosítása.

II. Az 1868. évi XXXVIII. t.-c. rendelkezései szerint az épérzékűek tanítási és tanulási kötelezettsége 9 évig, vagy 6-ik életévüktől kezdve 15-ik életévükig tart. E között s a jelen tervezet által előirt rendelkezés között csak az a különbség van, hogy míg az épérzékűek mindnyájan 6 éves korukban köteleztetnek az iskolabajárás megkezdésére, addig a siketnémák 7 éves korukban. Továbbá, hogy míg az épérzékűek csak hat évig járnak mindennapi iskolába s azután 3 évig az ismétlődőbe, addig a siketnémák 9 évig részesülnek mindennapi oktatásban.

E különbséget indokoltá teszi ama körülmény, hogy a siketnémák hat éves korukban csak

kivételes esetekben alkalmasak a tanításra és tanulásra, mert a siketnémákra nézve a tanulás aránytalanul fárasztóbb, mint a hallókra nézve és éppen ezért tőlük a tanulás nagyobb fokú fejlettséget kíván, mint a hallóktól. A tapasztalatok pedig azt mutatják, hogy a siketnémák még testi fejlődés dolgában is hátramaradnak a hallóktól, mert az a betegség, mely őket siketnémákká tette, testi és szellemi fejlődésükben is visszatartotta.

Az épérzékűek hat évi mindennapi tanulás mellett a siketnémáknak kilenc évi mindennapi tanulásra van szükségük, egyrészt hogy a hangzó beszédet, másrészt pedig, hogy azon ismereteket, melyeket az elemi iskola növendékeinek hat év alatt megtanít, elsajátíthassák.

III. Később megsiketültek, akik t. i. elemi népiskolai tanulásuk közben vesztek el hallásukat, szintén siketnémáknak tekintendők, amennyiben ha a beszédnek ajakról való olvasását idejében meg nem tanulják, csekély kivétellel teljesen meg nem tanulnak, míg ha megsiketülésük után siketnémák intézetében, a képzettségüknek megfelelő osztályban tanulmányaikat folytatják, beszélőképeségük nemcsak megmarad, hanem ismereteik bővülnek. Ezeknek tanítási kötelezettsége tehát ugyanazon okoknál fogva, mint a siketnémáké, szintén kívánatos és szükséges.

IV. A szabadtanítás és szabadtanulás elvéből önként következik, hogy mindenki a neki legkényelmesebb módon szerezheti meg ismereteit, viszont azonban a tanulási kötelezettségnek elve kívánja, hogy a magántanuló időnként bizonysgot tegyen arról, hogy ebbeli kötelezettségének eleget tett.

V. Gyengeelméjű, vak, nehézkezes, vagy helyüket önerejükből változtatni nem tudó nyomoréktestü siketnémák azért zárandók ki az épelméjű, éptestü s egyébként is egészséges siketnémák számára rendelt intézetekből, mert az ilyeneknek tanítása, ha némi eredménnyel kecsegtető is, — fölötte lassu menetű, úgy, hogy a normális szellemi képességgel bíró siketnémákkal nemesak hogy lépést nem tarthatnak, de együtt való tanításuk nevelési szempontból határozottan káros volna. Ezeknek a szerencsétleneknek inkább ápolásáról és eltartásáról kellene gondoskodni s számuk csekélyebb volta is lehetővé tenné, hogy a társadalom fokozottabb rokonszenve feléjük fordulván, rajtuk és tehetetlen állapotukon segítsen.

VI. Az újabbi népoktatási törvény megköveteli, hogy az ország összes elemi népiskoláiban a magyar nyelv oly mértékben taníttassék, hogy idővel a haza minden polgára e nyelvet ne csak értse, de beszélje is. Ugyanazon oknál fogva szükséges, hogy a siketnémák is tudjanak magyarul. Nemzetiségű vidékről származó siketnémák számára nem biztosítható anyanyelvünknek külön való tanítása és tanulása is, mert a siketnémák intézeteinek nagy és nehéz tanításbeli feladataik mellett ez ugysem volna megvalósítható.

A tanterv és rendtartás megállapításának jogát szükséges fentartani a vallás- és közoktatásügyi miniszter számára jórészt az egységesség és

az ellenőrzés gyakorolhatása végett, de meg a biztosság kedvéért is.

VII. Ha az érzékenyek tankötelezettségére vonatkozó törvénynek végrehajtásánál szükség volt büntető szabályokra, akkor a siketnémák tankötelezettségének végrehajtásánál erre fokozottabb mértékben van szükség. A siketnéma gyermekeknek abbéli jogát ugyanis, hogy tanulhassanak és ezáltal az életben való boldogulásra képesek legyenek, akárhányszor szüleikkel szemben kell megvédelmezni. Az a népréteg, melyből a siketnémák nagy százaléka kikerül, siketnéma gyermekével szemben még kevésbé érzi abbéli kötelességét, hogy gyermekét taníttatni kell, mint halló gyermekével szemben. Némelyek egyáltalán nem is hiszik, hogy a siketnémák taníthatók volnának, mások pedig még jobb meggyőződésük ellenére is elvonják gyermekeiket az iskoláztatástól, csak azért, hogy otthon némi hasznukat vegyék. Ily körülmények között a siketnémák tankötelezettségét anélkül biztosítani nem lehet, hogy akik a törvény parancsának ellenszegülnek, azoknak megfelelő büntetésben részük ne legyen.

VIII. A tervezet 1. §-ához fűzött indokolásból már némileg kitűnik, hogy a siketnémák oktatásának költségei azokból a forrásokból, melyek ez idő szerint rendelkezésre állanak, immár nem fedezhetők. Még kevésbé volnának fedezhetők az általános tankötelezettség kimondása esetében. Sőt kimondani az általános tankötelezettséget és nem gondoskodni a szükséges anyagi eszközökről, — céltalan intézkedés volna.

A siketnémák oktatásának költséges voltát az a körülmény okozza, hogy a siketnémáknak legtöbbje a legszegényebb néposztályból kerül ki és ezeket a szerencsétlen gyermekeket, ha tanításban kívánjuk részesíteni, el kell vennünk a szülői háztól. Már most, ha szülői valami szegényesen elláthatták is őket otthon, arra már nem képesek, hogy az utánuk felmerülő tartásdíjaikat és egyéb költségeiket az egyes intézetnek megtérítsék. Főképpen a növendékek eltartásával és ruházásával merül fel tehát a legtöbb intézetnek az a nagy kiadása, melyet jobbadán közjótékonyságból fedezett. Ámde egy fejlődésben levő és a fejlődésnek kezdetén álló egész országos oktatásügyet nem lehet tovább bizonytalanságban hagyni.

A közjótékonyság még jelen törvény életbelépése után is hozhat áldozatokat a siketnémák oktatásügye számára, alapítványokat továbbra is minden intézet elfogad s különösen igen szép és hasznos tér kínálkozik a közjótékonyság számára, ha az intézet végzett siketnémákat fogadja védelmébe s azok közül különösen a leányoknak továbbképzéséről gondoskodik.

A parancsoló szükség kívánja tehát, hogy a jelenlegi és a jövőben létesítendő siketnéma-intézeteknek a tervezet 8. §-ában említett szükségletei az államkincstárból fedeztessenek.

IX. Vagyonosabb szülők siketnéma gyermekeknek neveltetési és taníttatási költségeihez való hozzájárulásra a helyi hatóságok által megállapított mértékben kötelezendők, mivelhogy a köz-költségen való nevelésre és tanításra egyedül csak

a szegénység jogosíthat. És ez az intézkedés, — amiut a némi vagyonnal biróktól nem követeli meg a teljes hozzájárulást, azonképpen a vagyontalan, de keresetképes szülőket sem menti fel attól, hogy legalább néminemű részben ne viseljék gyermekük neveltetésének költségeit.

X. Jóllehet, hogy a siketnémák tankötelezettségét éppen a beiskolázatlan siketnémák nagy számára való tekintetből rövidesen megvalósítani nem lehet, mindazonáltal a multak mulasztásainak lehető mihamarabb való pótlása céljából jónak és helyesnek mutatkozott határidőt kitűzni, melynek lejártáig a törvény egész terjedelmében végrehajtandó. E határidőnek 10 évben való megállapítását indokoltá teszi, hogy ez idő elégségesnek mutatkozik ugy a szükséges intézeti épületek emelése, valamint a megfelelő számú szaktanerők képzésére is. Az egész oktatási ágnek egyöntetű szervezése ez idő alatt szintén megvalósítható.

Kelt a „Siketnéma-Intézeti Tanárok Országos Egyesületé”-nek 1908. évi április hó 14-ik napján Váczon tartott rendkívüli közgyűléséből.

Klis Lajos,
elnök.

Deschensky Ferenc,
titkár.

Hírek.

— Révi Nándor dr. felelőzése. Debreczen sz. kir. város a csatornahálózat kiépítésére nézve a budapesti *Fried* és *Adorján* céggel megkötötte a szerződést és a legutóbb tartott bizottsági közgyűlés megszavazta a munkabérek és az anyagok emelkedése következtében még szükséges 600.000 korona. Ujabban fordulat állott be ezen ügyben, amennyiben Révi Nándor dr. bizottsági tag ezen határozat ellen a törvényes időn belül felelőzést adott be. Révi Nándor dr., mint bizottsági tagtársunknak a város ügyei iránt eddig tanúsított érdeklődését nálunk jobban senki sem méltányolja, ebben a kérdésben azonban Révi Nándor dr.-nak nincs igaza, mert a Fried és Adorján cég csatornázási ajánlatát a legkiválóbb szakértők nézték át, számításai minden tételét gondosan megvizsgálták és a tanács ezen szakértők véleménye alapján adta ki a vállalatot nevezett cégnek. A felelőzésben nem találjuk meg a meggyőző érveket és mivel csakis négy bizottsági tag irta alá a felelőzést, joggal kell hinnünk, hogy ennek a felelőzésnek gyakorlati eredménye nem lesz. Ellenben kárt szenved a csatornázás ügye, már pedig a munkálatok megkezdésére nagyon itt volt az alkalmas idő. Mindig azt hangoztattuk, hogy amit el tudunk végezni, azt apróbb okokból ne dobjuk az utvesztőbe és ime éppen Révi Nándor dr. akarja az ügy elkezdését késleltetni. Révi Nándor dr. a város ügyei iránt érzett szeretetéről több alkalommal ékes bizonyosságot tett, mostani felelőzésében is a város érdeke vezette bizonyára, ámde mikor a szakérteők, akiknek véleménye magában hordja bizonyos mértékben a felelősség terhét, az ajánlat és pedig a Fried és Adorján cég ajánlatának reális volta mellett nyilatkoznak, megnyugtatóssal nézhetünk a különben

is neves vállalkozó cég munkája elé. Az egészségügynek, magának az egész csatornázási és ezzel összefüggő vízvezetéki munkálatoknak az által tenne legnagyobb szolgálatot Révi Nándor dr., ha felebbezését visszavonná. „Sapientis est mutare consilium in melius“.

— **A homokkerti főut megnyitása.** A homokkerti lakosok régi vágya a főut kiszélesítése. A közgyűlés ide vonatkozó határozatát a belügyminiszter helybe hagyta. Az utnyitás költségei 28,000 koronát tesznek ki, melynek felét az érdekeltség vállalta el. A városi tanács legközelebb hozott ülésén foglalkozott ezen kérdéssel és kimondotta, hogy mihelyt együtt lesz a 14,000 korona, azonnal hozzá fog a mérnöki hivatal az ut kiszélesítéséhez.

— **Az Iparoskör jubileuma.** Az Iparoskör folyó hónap 18-ikán, azaz vasárnap délelőtt 11 órakor tartja meg 25 éves jubileumát.

— **Hirdetmény.** A katonai beszállások terhének megváltása tárgyában. Felhivatnak mindazon háztulajdonosok, akik házukat folyó 1909 május hó 1-től 1910. évi május hó 1-ig terjedő 1 évre a katonatartás kötelezettsége alól megváltani óhajtják, hogy eziránti kérelmüket szóval vagy írásban május hó 10-ig a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Városháza, I-ső emelet 19. ajtó) délelőtt 8-tól 1 óráig annyival is inkább bejelentsek, mert a későbbi jelentkezések figyelembe vétetni nem fognak. Megjegyeztetvén, hogy ezen megváltási hirdetmény csak béke idejére szól. Debreczen, 1909 április hó 8-án. A katonai és illetőségi ügyosztály.

— **Az új májusi menetrendből.** Az államvasutak igazgatósága közzétette a májusi menetrendből az alföldi gyorsvonatok új közlekedési rendjét, amely a következő (Jelenleg Budapest-Kéleti pályaudvarról.): Debreczen: Máramarossziget, Nagyvárad, Kolozsvár, Arad, Tövis, Brassó felé reggel 7 óra 20 p.-kor induló 604. sz.; Nagyvárad, Kolozsvár felé délután 2 óra 25 p.-kor induló 504. sz.; Nagyvárad, Kolozsvár, Predeál felé este 9 óra 15 p.-kor induló 502. sz. gyorsvonatok, valamint a jelenleg Budapest—Kéleti-pályaudvarra: Predeál, Kolozsvár, Nagyvárad felől reggel 7 óra 50 p.-kor érkező 501. sz.; Kolozsvár, Nagyvárad felől délután 1 óra 40 p.-kor érkező 503. sz.; Máramarossziget, Debreczen, Kolozsvár, Nagyvárad, Brassó, Tövis, Arad felől este 9 óra 40 p.-kor érkező 603. sz. gyorsvonatok 1909. évi május hó 1-től kezdve Czegléden át fognak közlekedni és Budapest-Nyugati-pályaudvarról fognak indítani, illetve Budapest-Nyugati pályaudvarra fognak megérkezni. E vonatok indulási és érkezési ideje Budapest-Nyugati-pályaudvaron 512/604. sz. gyorsvonat Debreczen, Máramarossziget, Nagyvárad, Debreczen, Arad, Tövis, Brassó felé indul 6 óra 55 p.-kor reggel; 504. sz. gyorsvonat Nagyvárad, Kolozsvár felé indul délután 2 órakor; 502. sz. gyorsvonat Nagyvárad, Kolozsvár, Predeál felé indul 9 óra 10 p.-kor este; 501. sz. gyorsvonat Predeál, Kolozsvár, Nagyvárad felől érkezik 7 óra 30 p.-kor reggel; 503. sz. gyorsvonat Kolozsvár, Nagyvárad felől érkezik 1 óra 50 p.-kor délután; 603/511. sz. gyorsvonat Máramarossziget, Debreczen, Kolozsvár, Nagyvárad, Brassó, Tövis, Arad felől érkezik 9 óra 55 p.-kor este.

— **Tisztviselőtelep Nagyváradon.** Nagyváradon most alakult meg a Tisztviselőtelep Egyesület, melynek célja olyan telepeket létesíteni, ahol állami és törvényhatósági tisztviselők mentve volnának a lakás drágaságtól. Az egyesület minden anyagi nyereszkedés kizárásával a város területén és környékén egészséges, szép fekvésű területeken tisztviselőtelepeket létesít. Igyekeznek olcsó hitelt szerezni és a házépítést megkönnyíteni.

— **Az V. sz. kataszteri helyszínelési felügyelőség új beosztása.** A Debreczenben állomásozó V. számú m. kir. kataszteri helyszínelési felügyelőség kerületébe beosztattak Hajdu, Szabolcs, Szatmár, Bihar, Máramaros, Ugocsa, Bereg és Ung vármegyék és az ezen vármegyékben fekvő törvényhatósági joggal felruházott városok, az előadói teendőikkel pedig megbizattak: Hajdu és Szabolcs vármegyékre nézve Horváth István m. kir. pénzügyi tanácsos és kataszteri helyszínelési becslőbiztos; Szatmár vármegyére nézve Seiwerth Ede m. kir. pénzügyi fogalmazó és kataszteri helyszínelési becslőbiztos; Bihar vármegyére nézve Tarpay Béla m. kir. pénzügyi segédtitkár és kataszteri helyszínelési becslőbiztos; Máramaros és Ugocsa vármegyékre nézve Ujhelyi Pál m. kir. pénzügyi titkár és földadónyilvántartási biztos és Bereg és Ung vármegyékre nézve Csutkay Béla m. kir. pénzügyi titkár és földadónyilvántartási biztos.

HIRDETÉSEK

Hajdu vármegye és Debreczen sz. kir. város főispánja.

49—1909. vrs.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város törvényhatóságának folyó évi május hó folyamán tartandó rendes közgyűlésén 4400 kor. fizetés, 700 korona lakáspénz és 1000 kor. fuvarátalánnyal javadalmazott vízmű felügyelői, 2400 korona fizetés, természetbeni lakás és 10 hold föld használatával javadalmazott erdészi, 1800 korona fizetés és 300 korona lakáspénzzel javadalmazott számvevőségi számtiszti, 1300 korona fizetés és 300 korona lakáspénzzel javadalmazott adóketetói állás fog választás útján életfogytiglan betöltetni.

Felhivom mindazokat, akik ezen állásokra pályázni kívánnak, hogy elméleti képzettségüket, eddigi szolgálataikat stb. igazoló okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölt választmány elnökéhez *folyó évi május hó 1-ső napjának délelőtt 12 órájáig* annál inkább nyujtsák be, mert a későbbben érkező pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ez alkalommal a választás folytán esetleg megüresendő állásokra is pályázat nyittatik.

Egyidejűleg pályázatot hirdetek kinevezés útján betöltendő 1200 korona fizetés és természetbeni lakással javadalmazott erdészgyakornoki állásra. — Ezen állásra pályázni kívánók okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket *folyó évi május hó 1-ső napjának délelőtt 12 órájáig* a kinevezést eszközölő Debreczen sz. kir. város polgármesteréhez nyujtsák be.

A vízműfelügyelői állásra pályázóknak Debreczen sz. kir. város vízvezetéki szabályrendeletének 83. §-a a) pontja értelmében gépészmérnöki vagy mérnöki oklevéllel, az erdészi és erdészgyakornoki állásra pályázóknak az 1883. I. t.-c. 12. §-ában, a számvevőségi számtiszti állásokra pályázóknak az 1883. I. t.-c. 17. §-ában s végül az adóketetói állásra pályázóknak az 1883. I. t.-c. 19. §-ában körülírt minősítéssel kell birniok.

Debreczen, 1909 április hó 6-án.

Weszprémy Zoltán s. k.,
főispán.